

Nederland kijkt eenzijdiger naar natuurbehoud dan Duitsland

Het doel van het Europese natuurbeleid is een goede staat van instandhouding. Hoe werkt Duitsland aan deze doelen? En doen de Duitsers het anders dan Nederland? In Nederland voert, zoals we allemaal weten, stikstof de boventoon. Maar halen we hiermee de instandhoudingsdoelen? Vragen die STAF geïntegreerd wil beantwoorden.

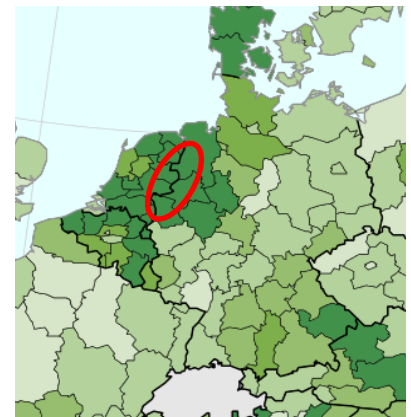

Foto: Het hoogveengebied in Oost-Nederland loopt door tot over de grens in Duitsland. Kaart: De veedichtheid is aan beide zijden van de grens vergelijkbaar (bron: EU).

Analyse van de trends in natuurkwaliteit en genomen maatregelen in de brede grensregio (zie figuur), is één aspect van het onderzoek. De berekende stikstofneerslag en klimatologische omstandigheden tussen Nederland en Duitsland zijn in dit gebied vergelijkbaar. Tegelijkertijd worden de Kritische Depositiewaarden onder de loep genomen. STAF werkt aan het volledig transparant maken van de functionaliteit, kosten en baten van het Nederlandse natuurbeleid.

Duitsland kijkt breder, Nederland focust op stikstof

Voor het vergelijkende onderzoek tussen Nederland en Duitsland (gebied: grensregio) wordt onder meer gebruik gemaakt van de uitgebreide habitatrapportages, die lidstaten iedere zes jaar moeten overleggen aan de Europese Commissie. De eerste vergelijkende analyses laten zien dat Duitsland een breder palet aan gebiedsmaatregelen rapporteert dan Nederland. Nederland focust zich veel meer dan Duitsland op stikstof en landbouw. Het natuurbeleid in Nederland wordt in hoge mate bepaald door de uitkomsten van stikstofmodel Aerius. In hoeverre is dit model geschikt om te sturen op de instandhoudingsdoelstellingen? Is er een verband tussen de uitkomsten van dit model en de natuurkwaliteit? Antwoorden op bovenstaande vragen volgen begin 2021.

